

on nti Rääföskö ottanut tehdäkseen. Moittii, että on waa-dittu „tähdellistä kieltolafia“. Lausuu m. m.:

„Raittiuswäikkin oli sen ilolla hywäksynyt, sillä olihan kieltolafi vanhastaan raittiuswäen tulevaisuuden ohjelmassa. Mutta sosialismin mukana oli maasjamme saanut wallan jofea luottawihja ja ahdasmielinen omien etujen harrastus. Se oli tunkeutunut yhä waimaakampana raittiuswäen alalle. Raittiusseuroissa, joihin tunkeutui sosialismin saasta, kuoleu-tui warjainen raittiuswä ja ainoastaan kieltolafi pakkola-fina jäi harrastettawaksi. Se jonka raittiusmieltä ei läm-mittänyt lähimmäisten palwelemisen into, se joka oli wie-raantunut tästä raittiusliikkeen pohjajawästä, hän pian wä-ryi ja haki työwäen yhdistyksistä tarkeampia huweja ja ehkä tarkeampia juomiaakin, ¹⁾ ja toisinaan saatiin rait-tiusseurain muutetuksi kokonaan uuteen uskoon. Kun wain seuroissa ja kansalaiskokouksissa saatiin äänestettyä ponte-wat kieltolafia puolustawat päätöslauselmat, niin sillä moni jo luuli tyhlin ojottaneensa raittiusmieltään.“

Nti R. katsoo siis mittättömäksi jopa turmiolliseksi so-sialistien raittiuswäen ja katu-u kofe ehdottoman kieltolain ajamiseen ryhtymistä. Niin kufas käski ottaa puolueohjel-maan sitä, mitä ei aio pitää. — Ei tuolla pesulla pyytki parane.

Kolmannen luokan saunassa.

Äsk minäläinen tuokin nyt on! Noin ohut ja epämu-kawa, huudahdin tuskastuneena kun pyyhke, jonka olin sau-naan ottanut, ei wastannut niitä vaatimuksia joita jo mi-nunkin kaltainen oli o mielestäni oikeutettu noin pikku-fu-tyshymyksiä elämälle asettamaan.

Skäänkuin kofhtalon ohjaamana wilkaijin samalla wasta-päisellä penkillä istuwaa naiseen, työläisäitiin.

Räky, jonka siinä näin oli niin tawallinen, niin jofa-päiwänen kolmannen luokan saunassa käwijille, ja kuitenkin niin paljon puhuwa kaitesja alastomuudestaan.

Siinä neljän wiikon wanhan lapsensa kera wastapää-täni istuwa äiti oli myöskin ollut kylwysjä, wirtistyneen wäyhtäwän päiwän jälkeen, elpynneen yksitoikkoisen elämän kamppailuun tylyistytystästä lamaannuksesta, puhdistuakseen kaitesta hiestä ja liasta, jota oli kofkoontunut peittämään jofa huokosta ruumiista, ja nauttiakseen senjälkeen puhtaudesta ja sen antamasta juloijesta tunteesta.

Mutta tällä naisella ei ollut muuttaa päällensä kyl-wyn jälkeen puhtaita aluswaatteita. Wäsyneesti ja weltosti asetti hän puhdistetulleen iholleen entisen hiestä hajuawan lifaisen paitansa, jonka wäri jo osoitti, että sitä ei oltu tilai-suudessa usein ja hywin pejemään. Samanlaisia olivat toi-setkin waatekappaleet, lifaisia ja rikkinäisiä, ja puutui pu-wusta kappaleita, jotka siihen wälttämättä kuuluwat, woidak-seen olla lämpimästi ja mukawasti puettu.

Oi miten tuijottawan elottomana tuo äiti parfa istui paitallaan, tyhnyttäen itfewää lastaan rinnallaan.

Mahtoiko hän tuntea mitään? Wai jofe oli muuttu-nut pettymyksen ja kärsimysten synkässä helmasja wärjöt-tellesään, kofhtalonsa nöyräksi uhriksi. Olitko kalpea elä-mäntaiwal wäritömine yökuffineen julattanut hänen ai-najesti julattawaan suruun, jossa ei enään oikeastaan kai-paa mitään, ei waadi mitään, jossa jofe pienempi walo ja wäriin waihdos waan häiritsee ja juututtaa.

Elikö hän vielä wain ollakseen? Olitko hän wain ilman mitään vaatimuksia? Olitko hänestä enään samantekewää, jofe sellaiset pikkuasiat, kuin onko aluswaatteet puhtaat tahji

ei, owat niin tahji näin? Niinkö pientä, kufjaa ja waati-matonta hänen elämänsä aina oli ollutkin?

Nuo tyshymykset kieriwät powelleni kuin tarkastin äitiä. Tarkastaesjani luulin huomaawani wain kaswojen piirteistä kuitenkin katteruutta ja iwaafin, ehkä hän tahtoi sanoa mi-nulle, häpeä sinä ja sinun kaltaisesi tuskittellesajfi. Ehkä tah-toi hän sydämmensä sywyydestä huutaa parempioisajille, te olette raukkoja, jotka ette tiedä mitä toji kärsimys ja puute on. —

Kuinka mielelläni olisin tuisannut hänelle haluawani antaa puhtaat aluswaatteet, mutta häpesin itfewäisyyttä — minäkö olisin woinut ostaa hänen kärsimyksensä yhä-dellä paidalla? Kuinka olisin luullut kofhtaawani hä-nen oikeutensa edessä seihoa hywäntekewäisyykskaa-puun puettuna? Mitä olisi merfinnyt kofkonajen surujen sarjan mustassa yösä yffi ainoa pieni nautinnon heijastus, yffi puhdas paita. Ei mitään! Siksi tufahdutinkin powes-jani käskyn jafaa, jofa welwoittaa kahden hameen omistajan jafamaan toisen tarwijsewalle. — Olii tehnyt waan kofwin mieleni huutamaan tästä työläisnaisesta saamani waiikutu-sen johdosta. Laske polwilleji sinä kapitalistinen maailma tämän naisen tuijottawan kärsimyksien edessä! Pnydä anteeksi, että olet sulkenut siltä elämän nautinnon halun ja ehdot! Häpeä tämän äidin edessä pieniä wastahajoihuksia, sinä tuhansien, jatojen tuhansien onnenkaipuun murhaaja! Näistä synkistä mielikufwista tapasin itseni wiime tyshymätkallani.

Olempa kuulewinani teidän kylmän iwallisen naurunne, sillä on tämä waan kufwia tyshymätkalta.

Maiju Raunio.

Naisliiton luentokursseilta.

(Jatk.)

Loviisassa puhui Raunio 7 p. ja minä 8 p. Lovii-sassa ei työwäellä ole omaa taloa, eivätkä tahdo saada edes vuokrahuponetta. Viime vuonnakin saivat muuttaa majaa kolme eri kertaa. Nyt on heillä aikomus ruweta rakennus-puuhin. Kokoushuoneeksi oli vuokrattu Heljaksen sali ja oli yleisöä molempina iltoina niin paljon kuin suinkin sopi sisään. Arviolta kolmatta sataa. Naisia kuului yh-distykseen ainoastaan muutamia.

Valkon Naisosastossa ei myöskään ollut paljon jäseniä, mutta toivoivat sen elpyvän kevään tullen.

Orimattilassa olimme 9 p. yhdistyksen talo on val-mistamatta joten nuorisoseuralta oli vuokrattu huoneusto kokousta ja iltamaa varten. Kokous oli klo 2 päiwällä jossa molemmat puhuimme kaksi eri kertaa kumpikin, ylei-söä oli yli kolmesataa henkeä.

10 päiwäksi oli Lahden naisosasto vielä hommannut kokouksen, jossa puhuin sekä äitiysvakuutuksesta että kun-nallissosialismista, yleisöä oli huoneen täydeltä.

Koko matka oli erittäin onnistunut ja kuulijat, joita oli yhtäpaljon miehiä kuin naitiakin, olivat erittäin tyytyväisiä.

Miina S.

— **Nainen toimittajaksi.** Raivaajan aputoimitta-jaksi on valittu Maria Raunio.

— **Olutherroille pitkä nenä!** Senaattiin saapui-vat 22 p. t. k. korkeimmassa paikassa wawvistetut asetukset leima- ja mallasjuomasuostunnasta sekä palowiinawerosta v. 1910. Asetukset, jotka on perjantaina esitelty korkeimmassa

¹⁾ Luulee t. yhdistyksiä samanlaisiksi kuin „Oman pohjan“ kappaleita. Koneht. Iutja.